

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1190/05
05.10.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Vide Petrović-Škero, Nede Antić i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca A. iz ..., koga zastupa B., advokat iz ..., protiv tužene C. iz ..., koju zastupa D., advokat iz ... i E. iz ..., radi utvrđenja nedopustivosti izvršenja, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. br. 149/03 od 27.2.2004. godine, u sednici veća održanoj 05.10.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tužioca, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž. br. 149/03 od 27.02.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Šapcu Gž. br. 149/03 od 27.2.2004. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Opštinskog suda u Vladimircima P. br. 118/02 od 21.6.2002. godine, kojom je odbijen tužbeni zahtev da se utvrdi da je nedopustivo izvršenje popisom i prodajom putničkog automobila ... registarske oznake... i traktora ... po predlogu prvotuzene C. kao poverioca protiv drugotuzenog E. kao dužnika, a po rešenju Opštinskog suda u Vladimircima I. br. 17/02, kao neosnovan i obavezan tužilac da tuženoj C. isplati na ime troškova parničnog postupka iznos od 6.500,00 dinara.

Protiv presude Okružnog suda u Šapcu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Odlučujući o reviziji tužioca u smislu čl. 389. st. 2. ZPP, Vrhovni sud je našao da revizija nije dozvoljena, jer je izjavljena protiv odluke protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Tužilac je 05.4.2002. godine podneo tužbu radi utvrđenja nedopustivosti izvršenja, u kojoj nije označio vrednost predmeta spora. Sudska taksa nije određena ni naplaćena.

Kako se u konkretnom slučaju radi o imovinsko-pravnom sporu dozvoljenost revizije ceni se u smislu odredbe čl. 382. st. 3. Zakona o parničnom postupku prema vrednosti predmeta spora koju je tužilac naveo u tužbi.

Ukoliko tužilac u tužbi ne označi vrednost predmeta spora, dozvoljenost revizije se ceni prema naplaćenju taksi, a u koliko nije obračunata ili naplaćena sudska taksa, tada se smatra da revizija nije dozvoljena.

U konkretnom slučaju u tužbi nije označena vrednost predmeta spora, niti je sud na tužbu odredio ili naplatio sudsku taksu, tako da revizija tužioca nije dozvoljena. Taksa od 1.000,00 dinara koju je odredio službenik suda pri prijemu tužbe nije relevantna za određivanje vrednosti predmetnog spora i ocenu prava na reviziju.

Iz iznetih razloga, Vrhovni sud je, primenom čl. 392. ZPP, reviziju tužioca odbacio kao nedozvoljenu.

Predsednik veća – sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

JK